

□ □ ÎN UMBRA LUI DINU ȘI DUMITRACHE

Fotbalul pare să fie o tradiție în familia Stoica. Dacă ambii băieți își desfășoară activitatea în cadrul echipei încă de la înființarea clubului, la rândul său, tatăl a fost îndrăgostit de sportul Rege. “Mi-a plăcut și îmi place la nebunie fotbalul. Sigur, frumos era acolo, în iarbă, dar acum, vârsta m-a obligat să mă rezum la condiția de simplu suporter”, susține Constantin Stoica. Născut în 1950, nea Titi zis a lu’ Cobeș a început fotbalul în Șoseaua Ștefan cel Mare, evoluând la juniorii lui Dinamo în perioada 1966-1968. “Vremuri frumoase! Dinamo era o forță și mă fascina ceea ce vedeam acolo. Mă furnica pielea când îi urmăream jucând pe Cornel Dinu și pe Florea Dumitrache. În 1968, când încă jucam în Ștefan cel Mare, Dinamo câștiga Cupa României după un 3-1 cu Rapid și întâlnea în Cupa Cupelor pe englezii de la West Bromwich Albion. Ce meciuri!”, rememorează nea Titi.

Promițătoarea extremă stânga Constantin Stoica părăsea fotbalul pentru satisfacerea stagiului militar, iar după întoarcerea acasă poposea, în 1972, la Electromagnetica. De aici, avea să facă pasul la Electronica, echipă cu care practic se confundă după ce e evoluat acolo timp de un deceniu! Aici, la Electronica avea să treacă pe lângă șansa carierei sale. O forță a vremurilor în liga secundă, Drobeta Turnu Severin s-a arătat interesată de serviciile fotbalistului Constantin Stoica. Momentul a fost unul de cumpănă. “Eram proaspăt căsătorit. Pur și simplu nu am vrut să merg atât de departe”, punctează nea Titi. Astfel, Stoica a ales să rămână “electronist”, în detrimentul formației de la cazanele bătrânului Danubiu.

De la Electronica și până la finalul carierei, Constantin Stoica avea mai evolueze la formațiile Prototipul și IUDP Otopeni și să rămână în memorie cu chefurile memorabile de la restaurantul “Casa Albă” din Băneasa, dar și cu faptul că, la un moment dat, putea să joace în liga secundă.

Text: Lucian Ionescu